

«Квіти люблять бджіл...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Квіти люблять бджіл,
Бджоли квіти люблять.
Безліч міст і сіл
Немовлят голублять.
Геть по всій землі:
— Люленьки-люлі.

В час негоди мак
В пурпурну пелюстку
Просльозився так...
Так, як мати в хустку,
В хустку з полотна,
Бо іде війна.

Ні квіток, ні бджіл —
Мідяні джмелі.
Лиш на сотню сіл,
Сховане під піл:
— Люленьки-люлі, —
Наче з-під землі.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/kvity_liubliat_bdzhil